

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Violeta Sîrbu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui:

***Mocreac Ghenadie xxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor în xxx,***

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.01.2016 – 18.03.2016;

Instanța de apel: 29.07.2016 - 28.10.2016;

Instanța de recurs: 29.03.2017- 26.04.2017,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 martie 2016, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Mocreac Ghenadie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal la pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, a constatat că Mocreac Ghenadie la 29.09.2014, în jurul orelor 10.00, aflându-se pe str. xxx, mun. xxx, fiind în stare de ebrietate, în cadrul unui conflict cu concubina sa, xxx xxx xxx, i-a aplicat ultimei o lovitură cu cotul în regiunea nasului, numind-o cu cuvinte necenzurate, ulterior, deplasându-se la domiciliul amplasat pe str. xxx, ap. xx, i-a aplicat cet. xxx xxx câteva lovituri asupra diferitor regiuni ale corpului și i-a luxat degetul inelar al mâinii stângi, cauzându-i leziuni corporale, care, conform raportului de expertiză nr. 2932/D, din 10.11.2014, se califică drept vătămare medie.

3. Împotriva sentinței a depus apel inculpatul care a contestat sentința în partea stabilirii tipului penitenciarului, solicitând stabilirea penitenciarului de tip semiînchis, pe motiv că până la pronunțarea sentinței a fost angajat în câmpul muncii, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală, are la întreținere două bunici, și-a recunoscut vina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, s-a dispus respingerea apelului inculpatului ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În urma verificării și aprecierii probelor administrate, în conformitate cu art. 101 și art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia că din actele dosarului rezultă că în cauză au fost administrate toate probele necesare aflării adevărului, probe care au fost judicios apreciate de instanța de fond, având drept consecință reținerea corectă a stării de fapt și de drept în cauză. Colegiul a menționat că probele administrate în faza de urmărire penală sunt suficiente pentru a constata că fapta există și constituie infracțiune prevăzută de articolul 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind de natură să permită stabilirea pedepsei.

Privind pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a conchis că instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, acordând deplină eficiență art.61 și 75 Cod penal, care determină scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei penale și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite.

Astfel, instanța de fond just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, că infracțiunea imputată inculpatului este mai puțin gravă, comisă cu intenție, personalitatea inculpatului care a recunoscut vina integral, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza narcomanie, anterior a fost condamnat și nu a făcut concluziile necesare, continuând activitatea infracțională și săvârșind prezenta infracțiune în stare de recidivă, prezența circumstanțelor agravante ca săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză, astfel fiind respectate în integritate dispozițiile art. 7, 61, 75 Cod penal.

La fel, instanța de apel a apreciat că, cauza s-a examinat în ordinea procedurii simplificate de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de o reducere a pedepsei cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, fiindu-i aplicată pedeapsa din noua limită a sancțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal.

Ținând cont de modul de săvârșire a faptelor, de urmările cauzate, Colegiul a considerat că quantumul pedepsei de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip închis, va asigura realizarea concretă a scopurilor pedepsei, iar executarea acesteia prin privarea de libertate, va da posibilitate inculpatului, ca prin programele educaționale desfășurate și în mediu închis, să conducă la conștientizarea consecințelor faptelor sale.

Cu referire la solicitarea inculpatului privind schimbarea tipului penitenciarului de la închis la semiînchis, instanța de apel a apreciat că nu este temei de a interveni în sentința instanței de fond de vreme ce în privința inculpatului este stabilită săvârșirea infracțiunii în stare de recidivă, iar potrivit art. 72 alin. (4) Cod penal, în penitenciare

de tip închis execută pedeapsa persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

Vis-a-vis de aspectele expuse, instanța de apel a apreciat că hotărârea pronunțată va asigura echilibrul dintre gravitatea faptei și pedeapsa aplicată, așa încât a constatat că pedeapsa a fost corect individualizată, corect fiind stabilit și tipul penitenciarului, motiv pentru care instanța a respins ca nefondat apelul formulat.

5. Împotriva hotărârilor emise, recurs ordinar declară avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului, care invocând art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința lui Mocreac Ghenadie să fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În susținerea recursului, avocatul indică că stabilind o pedeapsă inechitabilă inculpatului, instanța de judecată a ignorat prevederile legii prin care aceasta are ca scop restabilirea echității sociale, totodată a fost aplicată o pedeapsă prea aspră în privința unei persoane care până la aceasta a dat dovadă de corectarea sa.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul depune referință menționând că lipsesc temeiuri de casare a hotărârii atacate constatând inadmisibilitatea recursului declarat ca fiind vădit neîntemeiat deoarece instanța de apel menținând sentința în privința lui Mocreac Ghenadie, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus, are ca temei pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul consideră că, temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând

deplină eficiență prevederilor art.7, 61,75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul învinător, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală să fie luate în considerație după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanțele de fond au luat în considerare atât prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75,76 și 78 Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Menținând sentința, instanța de apel corect a stabilit că la aprecierea categoriei și mărimii pedepsei instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de faptul că acesta anterior a fost condamnat pentru infracțiuni comise cu intenție, antecedentele penale nefiind stinse, însă pe calea reeducării și corijării nu a stat, just fiind constatată existența stării de recidivă precum și atingerea scopului pedepsei penale privind restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În altă ordine de idei, Colegiul menționează că declarând apel, inculpatul a fost de acord cu pedeapsa stabilită prin sentință, solicitând doar schimbarea tipului penitenciarului în care își ispășește pedeapsa, pe când în recursul declarat în numele inculpatului, avocatul solicită o pedeapsă mai blândă, or potrivit art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală, *temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.*

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face trimitere deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită

inculpatului fiind aplicată de către instanțele de fond în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Violeta Sîrbu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui Mocreac Ghenadie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 23 mai 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun